

בבית המשפט העליון

בג"ץ 5663/14

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופטת ד' ברק-ארז

העותרת: רגבים

נגד

המשיבים: 1. שר הפנים
2. הממונה על מחוז דרום במשרד הפנים
3. מועצה אזורית נווה מדבר
4. מועצה אזורית אל קאסום

עתירה למתן צו על-תנאי

תאריכי הישיבות: י' בשבט התשע"ו (20.1.2016)
י"ב באייר התשע"ז (8.5.2018)
ג' בניסן התשע"ח (19.3.2018)

בשם העותרת: עו"ד עמיר פישר

בשם המשיבים 1-2: עו"ד נחי בן אור

בשם המשיבות 3-4: עו"ד חן אביטן

פסק-דין

1. העתירה שבפנינו, הנסבה על הסוגיה של אי-גביית ארנונה בשתיים מן המועצות האזוריות בנגב, שאוכלוסייתן בדואית (להלן: המועצות), הוגשה כבר בשנת 2014. מלכתחילה הסעדים שהתבקשו בה היו עריכת סקר נכסים לקבלת המידע הנדרש לשם גביית ארנונה מכלל המחזיקים בנכסים בשטחי השיפוט של רשויות אלה והוצאת שומות ארנונה בהתאם לכך.

2. העתירה נדונה מספר פעמים בבית משפט זה, והדיונים הובילו למעקב צמוד אחר התקדמות הטיפול בנושא. הדיון הראשון בה התקיים כבר ביום 20.1.2016 (המשנה לנשיאה א' רובינשטיין, השופט (כתוארו אז) ח' מלצר והשופט נ' הנדל). כבר ביום 7.11.2016 הוצא צו על תנאי בעתירה, וביום 8.5.2017 התקיים דיון בהתנגדות לצו על תנאי (השופט (כתוארו אז) מלצר, והשופטים א' שהם ו-ד' ברק-ארז). ביום 19.3.2018 התקיים דיון נוסף בעתירה (באותו הרכב). בהמשך לכך הוגשו הודעות מעדכנות מטעם המשיבים, וכן תגובה של העותרת על הודעות אלה.

3. בקצירת האומר די יהיה לציין בשלב זה כי אין מחלוקת בין הצדדים על הצורך להקים מערך גביית ארנונה תקין בשתי המועצות. מאז הוגשה העתירה חלה התקדמות בטיפול בנושא, אם כי התקדמות זו לא הייתה מלאה. מן ההודעות העדכניות עולה כי בשתי המועצות התבצע הליך מדידות של נכסים בחלק מן היישובים הכלולים בהן, אך לא בכולם. כן צוין שעריכת הסקרים נתקלת לא אחת בהתנגדות של הנישומים. לצד זאת, משרד הפנים מלווה את התהליך ואף מעכב תשלומים שונים למועצות על מנת לתמרץ אותן לפעול לקידומו של התהליך. בהודעה מטעם המשיבים 1-2, שר הפנים והממונה על מחוז הדרום במשרד הפנים, נמסר כי בכוונתם להוסיף וללוות את התהליך. העותרת מצדה סבורה שאין בכך די.

4. לאחר ששקלנו את הדברים אנו סבורים שבשלב זה הטיפול בעתירה הגיע לכלל מיצוי. אחד מן הסעדים שהתבקש בה – בעניין עריכתו של סקר נכסים – התייתר למעשה מאחר שהתהליך הרלוונטי נמצא בעיצומו. אכן, התהליך לא הסתיים, אך דומה שנוכח ההודעות הברורות שהוגשו בנושא אין עוד הצדקה לליווי של בית המשפט את המשך הטיפול בנושא בעת הזו, ולא כל שכן לנוכח שינוי הנסיבות שחל מאז הגשת העתירה, הפעולות שכבר נעשו, והעובדה שאך לאחרונה התקיימו בחירות בשתי המועצות. עוד ראוי לציין כי בא-כוח המועצות הודיע בדיון שהתקיים ביום 19.3.2018 כי בכוונתן לשלוח שומות ארנונה ביחס לנכסים אשר זהות מחזיקיהם כבר ידועה, וכי עמדת המשיבים כולם היא שאין להמתין עם הוצאת השומות עד לאחר סיום סקרי הנכסים. חזקה על המועצות כי יעמדו מאחורי אמירתן זו וכי יפעלו בהתאם, וכי משרד הפנים ימשיך ויעקוב אחר הטיפול בנושא, בשים לב למכלול הנסיבות הייחודיות.

5. בהתחשב בתרומתה של העותרת לקידום הטיפול בנושא דומה שהיא זכאית לפסיקת הוצאות, ואנו מורים על כך שתקבל תשלום של 20,000 שקלים – 15,000 שקלים שבהם יישאו המשיבים 1-2 במשותף ועוד 5,000 שקלים שבהם יישאו המשיבים 3-4 במשותף.

6. סוף דבר: העתירה נדחית. זכויות הצדדים שמורות.

ניתן היום, י"ט בכסלו התשע"ט (27.11.2018).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

המשנה לנשיאה

מרכז מידע, טל' 077-2703333 ; אתר אינטרנט, supreme.court.gov.il עכ 14056630_A41.doc